

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Asan/18/2018
Identifikačné číslo spisu: 1016202746
Dátum vydania rozhodnutia: 11.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Milučký
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1016202746.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Milučkého a z členov senátu JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci sťažovateľa (predtým žalobca): politické hnutie NOVA, so sídlom Palárikova 3177/31, 811 04 Bratislava, IČO: 42 265 606, zastúpeného JUDr. Okenica Šula & Co. s.r.o., advokátska kancelária, Zámocká 7074/30, Bratislava, proti žalovanému: Štátna komisia pre voľby a kontrolu financovania politických strán, so sídlom Drieňová 22, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-OVR2-2016/019945-006 z 13. septembra 2016, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/314/2016-79 zo dňa 10. mája 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/314/2016-79 zo dňa 10. mája 2018 z r u š u j e a v r a c i a krajskému súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom súde

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č.k. 1S/314/2016-79 zo dňa 10.05.2018 podľa § 191 ods.1 písm. f/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutia žalovaného č. SVS-OVR2-2016/019945-006 dňa 13.09.2016 a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie. Správny súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania podľa § 167 ods 1/ SSP nepriznal.

2. V napadnutom rozsudku správny súd uviedol že z obsahu súdneho a administratívneho spisu mal preukázané, že žalovaný napadnutým rozhodnutím uložil žalobcovi pokutu vo výške 6000 euro za správny delikt v zmysle ustanovenia § 31 ods. 5 zákona o politických stranách, ktorého sa mal žalobca dopustiť na tom skutkovom základe, že v rozpore s ust. § 24 ods. 2 zákona o politických stranách prijal dar od fyzickej osoby, teda že prijal dar, ktorý nebol poukázaný formou bezhotovostnej platobnej operácie ale bol prijatý na žalobcov účet vkladom fyzickej osoby v hotovosti.

3. V danom prípade žalovaný k tomuto záveru dospel zo žalobcom predloženej výročnej správy, Z Dodatku správy audítora o overení súladu výročnej správy s účtovnou závierkou, ako aj zo Správy o preverení súladu o hospodárení politickej strany so zákonom o politických stranách a so zákonom o volebnej kampani, ktoré sú súčasťou žalobcom predloženej výročnej správy mal žalovaný preukázané, že žalobca dňa 16. februára 2015 prijal peňažný dar vo výške 6000 euro vkladom v hotovosti na svoj účet. Súčasťou výročnej správy bola i evidencia darov, z ktorej žalovaný zistil, že predmetný dar žalobcovi daroval pán O. W..

4. Správny súd poukázal, že žalovaným zistený skutkový stav na základe ktorého rozhodol v napadnutom rozhodnutí, nemá oporu v administratívnom spise. Po preskúmaní administratívneho spisu bolo zistené, že v administratívnom spise nie je založený žiaden dôkaz, a to ani výpis účtu, z ktorého by bolo zrejmé, že žalobca prijal v hotovosti dar 6 000,- € na svoj účet. Súčasne súdu nebolo zrejmé ani ako žalovaný dospel k tomuto zisteniu, na základe ktorého konštatoval zistený skutkový stav na základe ktorého rozhodol, čo bolo ďalším dôvodom zakladajúcim zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného podľa § 191 ods. 1 písm. f/ SSP.

5. Z výročnej správy politického hnutia NOVA za rok 2015, ktorá je súčasťou administratívneho spisu vyplýva, že žalobca prijal peňažný dar vo výške 6 000,- € od O., trvale bytom V. číslo účtu: U. na účet obdarovaného, teda na účet žalobcu dňa 16.02.2015 (číslo listu 29). Na čísle listu 11 a čísle listu 9 predmetnej výročnej správy (Dodatok správy audítora o overení súladu výročnej správy s účtovnou uzávierkou, Správa o preverení súladu o hospodárení politickej strany so zákonom o politických stranách a so zákonom o volebnej kampani). Je audítorom konštatované, že žalobca dňa 16.02.2015 prijal dar 6 000,- € vkladom darcu v hotovosti na bežný účet žalobcu. Z týchto listín však správne súdu nebolo zrejmé, ako audítor dospel k svojmu názoru že „Na základe môjho preverenia som si všimol, že hnutie Nova prijalo dňa 16.02.2015 dar na základe darovacej zmluvy s náležitosťami v zmysle zákona v čiastke 6 000,- € vkladom darcu v hotovosti na bežný účet hnutia vedený v O. číslo účtu: XXXX XXXX XX/XXXX.. Upozorňujem na túto skutočnosť vo vzťahu k § 24 ods. 2 zákona a možný rozpor so zákonom pri interpretácii pojmu bezhotovostnej platobnej operácie“. Podľa názoru správneho súdu z citovanej výročnej správy práve naopak vyplýva, že peňažný dar žalobca prijal na svoj účet formou bezhotovostnej platobnej operácie z účtu darcu U.

6. Správny súd konštatoval, že právna bezchybnosť rozhodnutia akéhokolvek správneho orgánu, teda i žalovaného, spočíva okrem iného aj v tom, že obsahuje náležitosti určené všeobecnou právnou úpravou správneho konania i náležitosti ustanovené osobitnými právnymi predpismi. Odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu musí byť presvedčivé, keďže právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia zodpovedá ústavnému i zákonnému rámcu. Osoby dotknuté rozhodnutím správneho orgánu majú právo na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania. Absenciu dôvodov v rozhodnutí, na základe ktorých orgán verejnej moci vo veci rozhodol, je treba považovať za prejav arbitrárnosti znemanajúci porušenie ústavou garantovaného základného práva. S uvedeným právom je v rozpore úplný alebo čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia.

7. Podľa názoru správneho súdu sa závery žalovaného vyjadrené v napadnutom rozhodnutí javili ako z hľadiska jeho preskúmania aj ako nedostatočne odôvodnené. Tento nedostatok mal za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia správneho orgánu (žalovaného). Nepostačilo totiž iba konštatovať, že žalobca porušil ust. § 24 ods. 2 zákona o politických stranách, keď prijal dňa 16.februára 2015 od pána O. W. peňažný dar vo výške 6 000,- € vkladom v hotovosti na svoj účet. Z takéhoto obsahu rozhodnutia potom vôbec nebolo možné posúdiť, či žalobcovi peňažný dar bol poukázaný formou bezhotovostnej platobnej operácie, alebo či ide len o deklaráciu, ktorá nezodpovedá skutočnosti. Z napadnutého rozhodnutia žalovaného teda nebolo jasné, na základe akých objektívnych zistení dospel k záveru, že žalobcovi bol poukázaný peňažný dar na účet v hotovosti.

8. K námietke žalobcu ohľadom doručovania napadnutého rozhodnutia správny súd konštatoval, že žalovaný svojím postupom pri doručovaní žalobou napadnutého rozhodnutia porušil ust. § 25 ods. 5

správneho súdneho poriadku, keďže žalobca mal zástupcu s plnomocenstvom na celé konanie a napadnuté rozhodnutie bolo doručené žalobcovi a nie tak, ako ustanovuje § 25 ods. 5 správneho súdneho poriadku, teda len zástupcovi žalobcu s plnomocenstvom na celé konanie.

9. Z podanej žaloby bolo správne mu súdu zrejmé, že žalobou napadnuté rozhodnutie týkajúce sa žalobcu bolo doručené do osobnej sféry právneho zástupcu žalobcu, ktorý dňa 21.12.2016 podal na správnom súde žalobu. Z obsahu podanej žaloby bolo možné usúdiť, že žaloba doručená tunajšiemu súdu bola spísaná právnym zástupcom žalobcu kvalifikovaným spôsobom a má všetky náležitosti v zmysle Správneho súdneho poriadku, bola podaná v lehote 2 mesiacov od doručenia napadnutého rozhodnutia žalobcovi. Z uvedeného bolo možné vyvodit' záver, že hoci došlo k porušeniu ust. § 25 ods. 5 Správneho súdneho poriadku žalovaným, avšak takéto porušenie ustanovenia o konaní pred orgánom verejnej správy, nemalo charakter podstatného porušenia ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej, pretože týmto postupom nebola spôsobená žalobcovi žiadna ujma na jeho subjektívnych právach.

10. Z vyššie uvedených dôvodov Krajský súd v Bratislave po prejednaní veci dospel k záveru, že skutkový stav, ktorý vzal žalovaný za základ napadnutého rozhodnutia nemá oporu v administratívnom spise žalovaného, a preto sa súd v tomto štádiu konania k ostatným námietkam žalobcu nevyjadroval. Súd preto postupoval podľa § 191 ods. 1 písm. f/ Správneho súdneho poriadku a napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom bude žalovaný podľa § 191 ods. 6 Správneho súdneho poriadku právnym názorom správneho súdu viazaný.

II.

Kasačná sťažnosť

11. Proti rozsudku správneho súdu podal žalovaný (ďalej len „sťažovateľ“) v zákonom stanovenej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g/ Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“), navrhujúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd napadnutý rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

12. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ namieta, že správny súd nesprávne aplikoval § 191 ods. 1 písm. f/ zákona SSP na zistený skutkový stav, pričom v bodoch 38, 40 a 45 napádaného rozsudku neprávne skonštatoval, že skutkový stav zistený orgánom verejnej správy je v rozpore s administratívnymi spismi a nemá v nich oporu. Štátna komisia má naopak za to, že rozhodnutie č. SVS-OVR2-2016/019945-006 zo dňa 13.09.2016 („ďalej len rozhodnutie“) vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, ktorý má oporu v riadnom vedenom administratívnom spise.

13. K nesprávnemu právnemu posúdeniu, uvedenému v bode 38 napádaného rozsudku sťažovateľ v kasačnej sťažnosti poukázal na ustanovenia § 30 ods. 1 prvej a druhej vety zákona č. 85/2005 Z.z. o politických stranách a politických hnutiach v znení neskorších predpisov („ďalej len zákon o politických stranách“) a § 30 ods. 2, § 31 ods. 5, § 24 ods. 2 prvej vety a § 19 ods. 1 a § 20 ods. 1 zákona č. 423/2015 o štatutárnom audite

14. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ viedol, že dňa 29.04.2016 žalobca v súlade s § 30 ods. 1 zákona o politických stranách predložil štátnej komisii výročnú správu za rok 2015 (ďalej len „výročná správa“). Súčasťou výročnej správy žalobcu bol v súlade s § 30 ods. 2 zákona o politických stranách aj dodatok správy audítora o overení súladu o hospodárení strany so zákonom o politických stranách. Audítora Ing. L. G., č. licencie XXX, ktorý vykonal audit žalobcu za rok 2015 (ďalej len „audítora“) vo výrokových v uvedených dokumentoch uviedol, že na základe jeho poverenia si všimol, že hnutie NOVA prijalo dňa 16.02.2015 dar na základe darovacej zmluvy s náležitosťami v zmysle zákona v čiastke 6 000,- € vkladom darcu v hotovosti na bežný účet hnutia vedený v O. číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX. Upozornil na túto skutočnosť vo vzťahu k § 24 ods. 2 zákona a možný rozpor so zákonom pri interpretácii pojmu bezhotovostnej platobnej operácie. Štátna komisia z evidencie darov, ktorá bola súčasťou výročnej správy zistila, že uvedený peňažný dar žalobcovi daroval pán O. W. (ďalej len

„darca“).

15. Podľa názoru sťažovateľa, audítor je pri výkone auditu politickej strany, konajúc podľa zákona o politických stranách, zákona o štatutárnom audite a príslušných medzinárodných štandardov povinný vo svojich výrokoch v príslušných správach uvádzať po preskúmaní účtovných dokladov politickej strany pravdivo všetky zistenia. Zistenia audítora sú predpokladom pre vyhodnocovanie výročnej správy politickej strany štátnou komisiou, ktorá nemá k dispozícii účtovníctvo politickej strany.

V nadväznosti na obsah výrokov audítora v príslušných správach sťažovateľ zaslal žalobcovi oznámenie o začatí konania o uložení pokuty za správny delikt uvedený v § 31 ods. 5 zákona o politických stranách, a to za prijatie daru v rozpore s § 24 ods. 2 prvej vety zákona o politických stranách.

V oznámení sťažovateľ uviedol v čom spočíva rozpor prijatia peňažného daru žalobcom so zákonom o politických stranách, spolu s príslušným ustanovením zákona, sťažovateľ uviedol čo tvorilo podklad pre začatie správneho konania (obsah výroku audítora, uvedeného v správach audítora tvoriacich výročnú správu žalobcu) a zároveň ho upovedomil, že v súlade s § 33 SSP má právo navrhnúť dôkazy a ich doplnenie a vyjadriť sa pred vydaním rozhodnutia k jeho podkladu, k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

16. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ ďalej tvrdil, že dňa 12.09.2016 žalobca doručil svoje vyjadrenie k oznámeniu o začatí konania o uložení pokuty, v ktorom uviedol, že sa mu kladie za vinu, že dňa 16.02.2015 prijal na základe darovacej zmluvy dar v sume 6 000,- € vkladom na účet v banke, k čomu považoval za nevyhnutné uviesť, že tento dar prijal na základe riadne uzatvorenej darovacej zmluvy so zákonnými náležitosťami, darca bol riadne zverejnený v zozname darcov podľa zákona o politických stranách. Na strane 2/5 v bode I. svojho vyjadrenia tiež skonštatoval, že: „Predmetom správneho konania je teda len skutočnosť, že darca vložil svoj dar banke na bežný účet účastníka konania a ďalej tiež predbežný názor správneho orgánu, podľa ktorého takýto „vklad v banke údajne nemožno považovať za bezhotovostnú platobnú operáciu.“ ďalej sa žalobca vo svojom vyjadrení venoval vyvráteniu právneho názoru štátnej komisie, že hotovostný vklad na účet v banke sa nepovažuje za bezhotovostnú platobnú operáciu.

Žalobca vo svojom vyjadrení nijakým spôsobom nespochybnil výrok audítora, že darca vložil peňažný dar vkladom v hotovosti na bežný účet žalobcu a nenavrhol žiaden dôkaz, ktorý by výrok audítora vyvracal. Naopak, ako vyplývalo z vyššie citovaného vyjadrenia žalobcu, sám žalobca v ňom konštatoval, že darca vložil svoj dar v banke na jeho bežný účet.

17. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uviedol, že nemal žiaden dôvod spochybňovať výrok audítora, ktorý mal pri výkone auditu žalobcu pri preverovaní súladu hospodárenia žalobcu so zákonom o politických stranách k dispozícii jeho účtovné doklady. Skutočnosť, že darca vložil dar vkladom v hotovosti na účet žalobcu v banke mal sťažovateľ na základe príslušných súčastí výročnej správy žalobcu (dodatok správy audítora o overení súladu výročnej správy s účtovnou závierkou a správa o preverení súladu o hospodárení strany so zákonom o politických stranách) a obsahu vyjadrenia žalobcu za preukázanú, pričom tieto písomnosti tvoria riadne súčasť administratívneho spisu, na základe ktorého sťažovateľ vydal svoje rozhodnutie.

18. Na základe vyššie uvedených skutočností mala teda štátna komisia za to, že záver krajského súdu uvedený v bode 38 napádaného rozsudku o tom, že zistený skutkový stav, na základe ktorého štátna komisia rozhodla nemá oporu v administratívnom spise, keďže v administratívnom spise nie je založený žiaden dôkaz, z ktorého by bolo zrejmé, že žalobca prijal v hotovosti dar na svoj účet a záver o tom, že nie je zrejmé ani ako štátna komisia dospela k tomuto zisteniu, na základe ktorého konštatovala zistený skutkový stav, neobstojí.

19. Ďalej sa v kasačnej sťažnosti sťažovateľ vyjadril k bodu 39 napádaného rozsudku na ktorý nadväzuje neprávne právne posúdenie, uvedené v bode 40 napádaného rozsudku kde uviedol, že žalobca má podľa § 23 ods. 7 zákona o politických stranách povinnosť viesť evidenciu darov, ktorej povinnou náležitosťou je podľa písm. f/ uvedeného ustanovenia aj číslo účtu darcu.

20. Sťažovateľ uviedol, že aby žalobca vyplnil všetky obligatórne náležitosti v evidencii darov, musel mať od darcu k dispozícii aj číslo jeho účtu v banke, a to je dôvod, prečo žalobcovi následne nič nebránilo vyplniť kolónku „číslo účtu darcu“ v časti „identifikačné údaje darcu“ v tabuľke osobitnej evidencii darov. Z vyplnenia čísla účtu darcu v kolónke v evidencii darov, však nijakým spôsobom nevyplýva, že darca uvedený dar poskytol prevodom z tohto účtu, ako aj v bode 39 mylne uvádza krajský súd.

Naopak, sťažovateľ nemal žiaden dôvod spochybňovať výrok audítora, ktorý vykonal audit žalobcu, a ku ktorému dospel po preskúmaní predložených účtovných dokladov žalobcu, a to zvlášť potom, ako tak neurobil ani žalobca pri predkladaní výročnej správy a vo vyjadrení k oznámeniu o začatí konania o uložení pokuty. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti opäť poukázal na to, že žalobca vo svojom vyjadrení nijakým spôsobom neposchybnil výrok audítora, že darca vložil peňažný dar vkladom v hotovosti na bežný účet žalobcu a nenavrhol žiaden dôkaz, ktorý by výrok audítora vyvracal. Naopak, ako vyplýva z vyjadrenia žalobcu uvedeného na strane 2/5 v bode I, sám žalobca konštatuje, že darca vložil svoj dar v banke na jeho bežný účet.

21. Sťažovateľ dáva kasačnému súdu do pozornosti, že medzi žalobcom a štátnou komisiou nikdy nebolo sporné, že darca vložil peňažný dar v hotovosti na účet žalobcu a žalobca túto skutočnosť nenapadol ani v správnej žalobe. Spor medzi štátnou komisiou a žalobcom je len o to, či vklad v hotovosti na účet v banke možno alebo nemožno označiť za bezhotovostnú platobnú operáciu.

22. Na základe vyššie uvedených skutočností má sťažovateľ za to, že ani záver krajského súdu uvedený v bode 40 napádaného rozsudku o tom, že zistený skutkový stav bol v rozpore s administratívnym spisom a nenachádzal v ňom oporu neobstojí.

23. Sťažovateľ považoval za potrebné vyjadriť sa aj k názoru krajského súdu uvedenému v bode 40 napádaného rozsudku kde uviedol, že nie je pravdou že sa uspokojil len s konštatovaním audítora o možnom porušení zákona o politických stranách žalobcom, ktorý svoje zistenie ničím nepodložil, ani nevysvetlil a uviedol že podľa § 31 ods. 5 zákona o politických stranách je príslušným správnym orgánom na uloženie pokuty za prijatie daru v rozpore so zákonom štátna komisia. Audítor vo svojich správach, ktoré sú súčasťou výročnej správy politickej strany, po preskúmaní účtovníctva politickej strany, upozornil na svoje zistenia z auditu politickej strany, čo v prípade žalobcu audítor aj urobil. Porušenie zákona žalobcom bolo konštatované až rozhodnutím štátnej komisie, ktorá sa o zistenie audítora opierala len v časti, v ktorej uviedol, že žalobca prijal peňažný dar v hotovosti na svoj účet v banke. V príslušných správach audítora je uvedené na základe čoho dospel k svojmu záveru (na základe preverenia účtovníctva žalobcu a preverenia súladu hospodárenia žalobcu so zákonom o politických stranách). Krajský súd v bode 39 napadnutého rozsudku priznal, že mu je zrejmé, ako audítor dospel k svojmu záveru, zároveň však záver audítora spochybnil.

24. Sťažovateľ konštatoval že z nepravnej aplikácie § 191 ods. 1 písm. f/ SSP na zistený skutkový stav potom vychádzal nesprávny právny názor krajského súdu, uvedený v bode 42 napadnutého rozsudku. Sťažovateľ nesúhlasí s názorom krajského súdu, že v rozhodnutí sťažovateľ iba skonštatoval, že žalobca porušil § 24 ods. 2 zákona o politických stranách, keď prijal dňa 16.02.2015 od pána O. W. peňažný dar vo výške 6 000,- € vkladom v hotovosti na svoj účet. Sťažovateľ má za to, že rozhodnutie, ktorým uložil žalobcovi pokutu za prijatie peňažného daru v rozpore so zákonom o politických stranách, bolo riadne odôvodnené s tým, že sťažovateľ sa vysporiadal s každou námietkou žalobcu, uvedenou v jeho vyjadrení k oznámeniu o začatí konania, spolu s uvedením právneho názoru sťažovateľa.

25. Sťažovateľ mal za to, že jeho rozhodnutie bolo riadne odôvodnené, vychádzalo zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, ktorý má oporu v riadne vedenom administratívnom spise, a navrhol kasačnému súdu, aby rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1S/314/2016-79, IČS 1016202746 zo dňa 10.05.2018 zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

III.

Vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

26. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

IV.

Právna úprava a právne názory kasačného súdu

27. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 <. SSP) preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti (453 ods. 1 a 2 SSP) a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná. Kasačný súd rozhodol o kasačnej sťažnosti bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP). Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v lehote najmenej piatich dní pred jeho vyhlásením (§ 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

28. Predmetom kasačného konania bol rozsudok správneho súdu, ktorým podľa § 191 ods. 1 písm. f/ SSP zrušil rozhodnutie žalovaného č. SVS-OVR2-2016/019945-006 z 13.09.2016, ktorým žalovaný uložil žalobcovi pokutu 12 000,- eur za správny delikt podľa § 31 ods. 5 zákona č. 85/2005 Z. z., ktorého sa žalobca dopustil tým, že v rozpore s § 24 ods. 2 tohto zákona prijal peňažný dar vkladom v hotovosti na účet vedený v O., číslo účtu U a to dňa 16.02.2015 od O. W. v sume 6 000,- €.

29. Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 85/2005 Z.z. v znení účinnom k 30.06.2015 strana môže prijať dary a iné bezodplatné plnenia, ak tento zákon neustanovuje inak. Strana môže prijať dar alebo iné bezodplatné plnenie len na základe písomnej zmluvy podľa tohto zákona; to neplatí, ak hodnota peňažného daru od jedného darcu nepresiahne v kalendárnom roku 200,- €. Ustanovenia osobitného predpisu nie sú týmto dotknuté.

30. Podľa § 24 ods. 2 zákona č. 85/2005 Z. z. v znení účinnom k 30.06.2015 strana môže prijať peňažný dar, len ak bol poukázaný formou bezhotovostnej platobnej operácie. Ak z výpisu z účtu nie je preukázané, kto je darcom peňažného daru, strana je povinná tento peňažný dar vrátiť v lehote do 30 dní na účet, z ktorého bol finančný dar poukázaný. Ak taký účet neexistuje, strana je povinná túto skutočnosť bezodkladne oznámiť ministerstvu financií a peňažný dar poukázať na príjmový účet štátneho rozpočtu. Taký peňažný dar sa považuje za príjem štátneho rozpočtu. Ministerstvo financií oznámi bezodkladne strane údaje potrebné na poukázanie peňažného daru.

31. Podľa § 31 ods. 5 zákona č. 85/2005 Z.z. štátna komisia uloží strane pokutu v sume dvojnásobku príjmu z daru alebo z iného bezodplatného plnenia, ak strana prijala dar alebo iné bezodplatné plnenie v rozpore s týmto zákonom.

32. V konaní nebolo sporným, že sťažovateľ prijal peňažné dary vkladom v hotovosti na účet. Tieto skutkové okolnosti žalobca nerozporoval, preto záver súdu vyjadrený v bode 42 rozsudku, štvrtá veta, nemá oporu v nesporných skutočnostiach zistených správnym orgánom. V danom prípade teda došlo zo strany sťažovateľa nesporne k porušeniu § 24 ods. 2 prvá veta zákona č. 85/2005 Z. z., v zmysle ktorého môže politická strana prijať peňažný dar, len ak bol poukázaný formou bezhotovostnej platobnej operácie.

33. Žalobca tým, že prijal peňažný dar vkladom v hotovosti na účet v rozpore s § 24 ods. 2 prvá veta zákona č. 85/2005 Z.z. naplnil formálne znaky skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 31 ods. 5 zákona č. 85/2005 Z.z. (v čase rozhodovania správneho orgánu).

34. Trestnosť správnych deliktov sa riadi obdobnými princípmi ako trestnosť trestných činov. Pre trestnosť konania musí byť naplnená aj materiálna stránka deliktu (Najvyšší správny súd sp.zn. 8 As 17/2007).

35. Podstatou správnych deliktov je postih za konanie v rozpore s právom. K jeho trestnosti však nepostačuje, že konanie po formálnej stránke vykazuje znaky skutkovej podstaty deliktu, pokiaľ zároveň nie je konaním spoločensky nebezpečným (škodlivým). Aby mohlo byť určité protiprávne konanie klasifikované ako správny delikt, musí byť okrem formálnych znakov deliktuálneho konania naplnená aj

materiálna stránka správneho deliktu, a konanie musí vykazovať určitú mieru spoločenskej nebezpečnosti vo vzťahu k porušenej povinnosti, stanovenej zákonom na ochranu zodpovedajúcich hodnôt. Na týchto záveroch nemôže nič zmeniť ani skutočnosť, že zákony upravujúce správne delikty stricto sensu materiálnu stránku správneho deliktu neupravujú (Nejvyšší správny súd sp. zn. 8 As 17/2007).

36. Konanie, ktorého formálne znaky sú označené zákonom za iný správny delikt, napĺňa v bežne sa vyskytujúcich prípadoch materiálny znak iného správneho deliktu, pretože porušuje alebo ohrozuje určitý záujem spoločnosti. Z tohto záveru však nemožno dovodiť, že by k naplneniu materiálneho znaku skutkovej podstaty správneho deliktu došlo vždy, keď je naplnená formálna stránka skutkovej podstaty správneho deliktu. Pokiaľ sa k okolnostiam konania, ktoré naplnia formálne znaky skutkovej podstaty správneho deliktu, pridružujú také významné okolnosti, ktoré vylučujú, aby takým konaním bol porušený alebo ohrozený právom chránený záujem spoločnosti, nedôjde k naplneniu materiálneho znaku správneho deliktu a také konanie potom nemôže byť označené za správny delikt (Krajský súd v Brně sp. zn. 31Af 23/2012-40).

37. Kasačný súd už vyššie uviedol, že samotné porušenie zákona môže naplniť materiálny znak správneho deliktu. Podľa § 24 ods. 2 prvá veta zákona č. 85/2005 Z.z. môže politická strana prijať peňažný dar, len ak bol poukázaný formou bezhotovostnej platobnej operácie. Zákaz prijímania peňažných darov inak ako formou bezhotovostnej platobnej operácie vyjadrený týmto zákonným ustanovením odráža záujem spoločnosti na zabezpečení transparentnosti financovania politických strán. Zákon č. 85/2005 Z.z. vymedzuje prijatie daru politickou stranou v rozpore so zákonom ako jeden zo správnych deliktov, za ktorý je žalovaný povinný uložiť politickej strane pokutu v sume dvojnásobku príjmu z takéhoto daru.

38. Žalobca nesporne prijal peňažný dar vkladom v hotovosti na účet. V posudzovanej veci je nutné zohľadniť, že žalobca s dotknutým darcom uzavrel darovaciu zmluvu v súlade s § 23 ods. 1 a 2 zákona č. 85/2005 Z.z., čo v správnom konaní bolo nesporné.

39. Kasačný súd sa stotožňuje s tvrdením, že konanie dotknutého darcu nemohol žalobca ovplyvniť, avšak po tom, čo mu na jeho účet bol vložený peňažný dar vkladom v hotovosti, napriek tomu, že zákon č. 85/2005 Z.z. ustanovuje politickým stranám zákaz prijímania peňažných darov inak ako formou bezhotovostnej platobnej operácie, nevyvinul žiadne úsilie vzniknutú situáciu riešiť a takto poskytnutý peňažný dar si ponechal. Aj keď zákon č. 85/2005 Z. z. nerieši situáciu, že politickej strane bude dar poukázaný vkladom v hotovosti na jej účet, žalobcovi tým, že išlo o jemu známeho darcu, keďže mal s ním uzavretú darovaciu zmluvu a disponoval identifikačnými údajmi, nič nebránilo v tom, aby postupoval v zmysle § 24 ods. 2 druhá veta zákona č. 85/2005 Z. z. a dotknutému darcom takto poskytnuté peňažné dary v lehote 30 dní vrátil. Až takéto okolnosti by významne znižovali spoločenskú nebezpečnosť protiprávneho konania v prejednávanej veci, a teda by nebol naplnený materiálny znak skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 31 ods. 5 zákona č. 85/2005 Z.z. a také konanie potom nemôže byť označené za správny delikt.

40. S poukazom na § 31 ods. 5 zákona č. 85/2005 Z.z., podľa ktorého štátna komisia uloží strane pokutu v sume dvojnásobku príjmu z daru alebo z iného bezodplatného plnenia, ak strana prijala dar alebo iné bezodplatné plnenie v rozpore s týmto zákonom, kasačný súd konštatuje, že politická strana nemôže byť sankcionovaná za samotné prijatie daru, ale až za nevrátenie daru, ktorý prijala v zákonom nedovolenej forme resp. za jeho nepoukázanie na príjmový účet štátneho rozpočtu v zákonom určenej lehote.

41. Na základe uvedeného dospel kasačný súd k záveru, že žalovaný postupoval v súlade so zákonom, keď žalobcovi v zmysle § 31 ods. 5 zákona č. 85/2005 Z. z. uložil pokutu v sume dvojnásobku príjmu z daru, ktoré sťažovateľ prijal v rozpore s § 24 ods. 2 prvá veta zákona č. 85/2005 Z.z.

42. Z uvedeného dôvodu kasačný súd vyhodnotil kasačnú sťažnosť sťažovateľa za dôvodnú a podľa §

462 ods. 1 SSP rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil a vrátil mu na ďalšie konanie. Právnym názorom kasačného súdu je krajský súd viazaný podľa § 469 SSP.

43. O náhrade trov kasačného konania rozhodne správy súd v novom rozhodnutí podľa § 467 ods. 3 SSP.

44. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011, § 139 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.